सखरियस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ पापकारणादनुशोचनाय भाववादिनो विनयवाक्यं ७ त्र्यानां दर्शनं १४ यिरूशालमनिवासिनः प्रतीश्वरस्य सान्त्वनादायिनी प्रतिज्ञा १८ शृङ्गचतुष्टयस्य कर्म्मकारचतुष्टयस्य च दर्शनं ।

१ दाराराजस्य द्वितीयवत्सरस्याष्टममास इद्दोः पौत्रं बेरिखियस्य पुत्रं
२ सखरियं प्रति सदाप्रभोरिदं वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा, सदाप्रभु युष्माकं
३ पूर्व्वपुरुषेभ्योऽतीव चुक्रोध । अतस्त्वं जनान् वद, वाहिनीनां सदाप्रभु
ब्रवीति, मां प्रति परिवर्त्तध्वमिति वाहिनीनां सदाप्रभोराज्ञा, तथा
कृतेऽहं युष्मान् प्रति परिवर्त्तिष्य इति वाहिनीनां सदाप्रभुराह ।
४ स्वपूर्व्वपुरुषाणां सदृशा मा भवत, यतो यूयं स्वकुमार्गेभ्यः स्वदुष्क्रियाभ्यश्च
परावर्त्तितुमर्हथेति वाहिनीनां सदाप्रभुराहेति भाषमाणाः पूर्व्वकालीनभाववादिनो यदा तानाह्वयंस्तदा ते श्रवणं मय्यवधानं वा नाकुर्व्व-
५ न्निति सदाप्रभुराह । युष्माकं पूर्व्वपुरुषाः कुत्र विद्यन्ते ? भाववादिनो
६ वा किमनन्तजीविनः ? परन्त्वहं मम दासांस्तान् भाववादिनो यान्याज्ञापितवान् मम तानि वाक्यानि विधानानि च किं युष्माकं पूर्व्वपुरुषान्
नाक्रमिषुः ? तदा ते प्रत्यावृत्यावादिषुः, अस्मदाचारानुरूपम् अस्मत्क्रियानुरूपञ्च यं व्यवहारमस्मान् प्रति कर्त्तुं वाहिनीनां सदाप्रभुः
स्थिरीकृतवांस्तादृशमेव व्यवहारमस्मान् प्रति स कृतवान् ।
७ दाराराजस्य द्वितीयवत्सरस्य शेवाटाख्यस्यैकादशमासस्य चतुर्व्विंशे
दिन इद्दोः पौत्रं बेरिखियस्य पुत्रं सखरियं भाववादिनं प्रति सदाप्रभो
८ र्वाक्यं प्रादुरभूत्, तद्वृत्तान्तोऽयं । यामिन्यां मया दर्शनमलम्भि, पश्य
लोहिताश्वारूढ एकः पुरुषश्छायावृते स्थाने हदसगुल्मानां मध्येऽति-
९ ष्ठत्, तत्पश्चाच्च लोहिताः पाण्डराः श्वेताश्चाश्वा अविद्यन्त । तदा
मयोक्तं भो मत्प्रभो, इमे किमर्थाः ? ततो मया सह संलपन् दूतो
१० मां जगाद, इमे किमर्थास्तदहं त्वां दर्शयिष्यामि । अपरं हदसगुल्मानां मध्ये तिष्ठन् स पुरुष उत्तरं कृत्वा जगाद, इमे पृथिव्यां पर्य्यट-
११ नार्थं सदाप्रभुना प्रेरिताः । पुनश्च त उत्तरं कृत्वा हदसगुल्मानां मध्य

तिष्ठन्तं सदाप्रभो दूतं जगदुः, वयं पृथिव्यां पर्य्यटनं कृतवन्तः, पश्च कृत्वा पृथिवी सुस्थिरा निष्कण्टका चास्ते। तदानीं सदाप्रभो दूतः ११ प्रत्युत्तरं कृत्वा जगाद, भो वाहिनीनां सदाप्रभो, कति कालं त्वं यिरूशालमं यिहूदाया नगराणि च नानुकम्पावतिष्ठसे? सप्ततिवर्षान् यावत् त्वया क्रोधः कृतः। तदा सदाप्रभुरुत्तरं कृत्वा मया सह संलपन्तं दूतं ११ शुभवाक्यानि सान्त्वनवाक्यानि च जगाद।

मया सह संलपन् स दूतश्च मां जगाद, त्वं घोषणां कुर्व्वन् वद, १४ वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं भाषते, यिरूशालमं सियोनञ्चाध्यहं महत्या स्पर्द्धया स्पर्द्धे। परन्तु निष्कण्टकाभ्यः परजातिभ्योऽहं महता क्रोधेन १५ क्रुध्यामि, यतो मया यत्किञ्चित् क्रुध्यति ता अमङ्गलार्थं साहाय्यमकार्षुः। अतो हेतोः सदाप्रभुरित्थं भाषते, अहं पुनर्व्वारं स्नेहेन यिरू- १६ शालमस्याभिमुखोऽभवं, तन्मध्ये मम गृहं निर्म्मायिष्यत इति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, यिरूशालमस्योपरि मानरज्जु र्वितानिष्यते च। पुनश्च १७ घोषणां कुर्व्वन् वद, वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थमाह, मम नगराणि पुनः क्षेमपरिप्लुतानि भविष्यन्ति सदाप्रभुश्च सियोनं पुनर्व्वारं सान्त्वयिष्यति यिरूशालमञ्च पुनर्व्वारं वरयिष्यते।

अपरमहं दृष्टिं तोलयित्वा निरीक्षमाणश्चत्वारि शृङ्गाण्यदर्शं। तदा १८ मया सह संलपन्तं दूतमप्राक्षं, इमानि किमर्थानि? तदा स मां १९ जगाद, यानि शृङ्गाणि यिहूदामिस्रायेलं यिरूशालमञ्च विचकरुरिमानि तान्येव। अनन्तरं सदाप्रभु र्मां चतुरो लोहकारान् दर्शयामास। २० तदाहमवादिषं, इमे किं कर्त्तुमागताः? स च मां जगाद, शृङ्गैर- २१ मीभि र्यिहूदा विकीर्णा, विकीर्णत्वाच्च कोऽपि शिरो न तोलयति, अत इमे तानि त्रासयितुमागताः, यिहूदां विकरीतुं या जातयस्तस्या देशस्य विरुद्धं शृङ्गाण्युत्तोलयन्, तासां शृङ्गाण्येतै र्निपातयितव्यानि।

---

२ द्वितीयोऽध्यायः।

१ यिरूशालमस्य परिमाणकथनं ६ सियोनस्योद्धारकथनं १० तस्य भाविगौरवकथनञ्च।

अपरमहं दृष्टिं तोलयित्वा निरीक्षमाणो मानरज्जुहस्तं पुरुषमेकम- १ दर्शं। तदाहमवादिषं, त्वं कुत्र गच्छसि? स च मां जगाद, यिरूशा- २ लमं मातुं, तस्या विशालत्वं कियत् दैर्घ्यञ्च कियत् तन्निरूपयितुञ्चाहं

२ गच्छामि। अपरं पश्य मया सह यो दूतः समलपत् स निरगमत्,
४ तस्य प्रत्युद्गमनार्थञ्चापर एको दूतो निरक्रमीत्। स तं जगाद, त्वं तूर्णं
गत्वामुं युवानं वद, यिरूशालमो मध्यवर्त्तिनां नराणां पशूनाञ्च बाहु-
५ ल्यकारणात् सा जनपदोपमा निवत्स्यते, सदाप्रभुश्च भाषते, अहमेव
तस्याः परितो वह्निमयं प्राचीरं तस्या मध्ये च प्रतापस्वरूपो भूत्वाव-
स्थास्ये।

६ त्वरध्वं त्वरध्वमुत्तरदेशात् पलायध्वञ्चेति सदाप्रभुराह, यत आका-
७ शीयवायुचतुष्टयमिव यूयं मया विस्तारयितव्या इति सदाप्रभुराह। भो
८ बाबिलकन्यायाः सहवासिनि सियोन्, आत्मरक्षां कुरुष्व। यतो वाहि-
नीनां सदाप्रभु र्मामिदं वक्तुमादिष्टवान् प्रतापान्वेषणायाहं युष्माल्लुण्ठन-
कारिजातीः प्रति तेन प्रहितः, यतो युष्मान् यः स्पृशति स तस्यैव नयन-
९ तारकां स्पृशति। यतः पश्याहं तेषामुपरि स्वहस्तं चालयिष्यामि,
ततस्ते स्वदासानां (युष्माकं) लोभ्यं भविष्यन्ति, वाहिनीनां सदाप्रभुनाहं
प्रेरित इति यूयं ज्ञास्यथ च।

१० सानन्दं क्रियतां गानं भो सियोन्दुहितस्त्वया।
यतः पश्याहमागत्य निवत्स्यामि तवान्तरे।
वचनं व्याहरत्येतत् स्वयमेव सदाप्रभुः॥

११ बहुजातय आसक्ता भविष्यन्ति सदाप्रभौ।
दिने तस्मिन् भविष्यन्ति ताश्च सर्व्वा मम प्रजाः।
तव मध्ये निवासस्तु तदा कारिष्यते मया॥
त्वां प्रति प्रेरितश्चाहं वाहिनीनां सदाप्रभोः।
इति ज्ञानं तदानीञ्च निश्चितं प्राप्स्यते त्वया॥

१२ स्वरिक्थांशं यिहूदाञ्च पूतभूमौ सदाप्रभुः।
लप्स्यते यिरूशालम् च पुनस्तेन वरीष्यते॥

१३ सर्व्वप्राणी भवेन्मौनी साक्षात् तस्य सदाप्रभोः।
स्वीयपूतनिवासात् स यत आगन्तुमुत्थितः॥

---

३ तृतीयोऽध्यायः।

१ येशूयस्य दृष्टान्तेन सियोनमधि मङ्गलकथनं ८ पल्लवस्वरूपं खीष्टमधि भविष्य-
द्वाक्यञ्च।

१ अपरं स मह्यं येशूयं महायाजकं दर्शयामास, स सदाप्रभो र्दूतस्य

सम्मुखमतिष्ठत्, तस्य दक्षिणपार्श्वे च शयतानस्तस्य प्रतियक्षतां कर्त्तुम-
तिष्ठत्। अपरं सदाप्रभुः शयतानं जगाद, भो शयतान, सदाप्रभुस्त्वां १
भर्त्सयतु, यिरूशालमं यो वरयामास स सदाप्रभुस्त्वां भर्त्सयतु, असौ
किमग्निना उद्धृतं दग्धाग्रं काष्ठं नहि? येशूयस्तु मलिनवस्त्रै र्वेष्टितः सन् २
दूतस्य सम्मुखमतिष्ठत्। अतः स आज्ञां विधाय स्वसमक्षं तिष्ठतो ४
जनान् जगाद, अमुष्य गात्रात् तानि मलिनानि वासांस्यपसारयत। तच्च
जगाद, पश्याहं तवापराधं त्वत्तो दूरीकृतवान्, त्वाञ्चोत्सववस्त्राणि
परिधापितवान्। तदाहमवादिषं, तस्य मस्तके शुचिरुष्णीषस्तै र्दीयतां। ५
ततस्तैस्तस्य शिरसि शुचिरुष्णीषोऽदायि। इत्थं ते तं वासांसि पर्य्यधाप-
यन् सदाप्रभो र्दूतश्चातिष्ठत्। ततः परं सदाप्रभो र्दूतो येशूयं साक्ष्य- ६
स्वरूपमिदं वाक्यं जगाद, यथा, वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं भाषते, त्वं ७
यदि मम मार्गैश्चरसि मम रक्षणीयं रक्षसि च, तर्हि त्वमेव मम
गृहस्य विचारकर्त्ता मम प्राङ्गणानां रक्षी च भविष्यसि, अहञ्च तुभ्यमत्र
तिष्ठतां जनानां मध्येन गमागमयोरधिकारं दास्यामि।

भो येशूय महायाजक, शृणुतां, त्वया शृणुतां त्वत्सम्मुखमुपविष्टैस्तव ८
सखिभिश्च, यतस्तेऽप्यद्भुतलक्षणस्वरूपा नराः, वस्तुतः पश्याहं स्वदासं
पल्लवमानेष्यामि। यतः पश्य, येशूयस्य सम्मुखं यः प्रस्तरो मया स्थापित- ९
स्तस्मिन्नेकस्मिन् प्रस्तरे सप्त चक्षूंषि वर्त्तिष्यन्ते। पश्याहं तस्य मुद्रारूप-
संस्कारं तक्षिष्यामीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, एकस्मिन् दिने एतद्दे-
शस्यापराधं दूरयिष्यामि च। वाहिनीनां सदाप्रभुराह, तस्मिन् दिने १०
युष्माकमेकोऽन्यं द्राक्षालतायास्तले उडुम्बरवृक्षस्य तले वा निमन्त्र-
यिष्यति।

4

४ चतुर्थोऽध्यायः।

१ स्वर्णमयदीपवृक्षस्य दृष्टान्तेन यिरूशालिमस्य कर्म्मसिद्धिकथनं ११ द्वयो र्जितवृक्षयो-स्तात्पर्य्यकथनञ्च।

अनन्तरं मया सह संलपन् स दूतो निद्रातः प्रबोध्यमानं नरमिव १
मां प्रबोध्य जगाद, त्वया किं दृश्यते? तदाहं प्रत्यवादिषं, मया निरी- २
क्षमाणेन दीपवृक्ष एको दृश्यते, तत्साकल्यं स्वर्णमयं तस्य शिरस
ऊर्द्ध्वं तैलाधार आस्ते, तस्य सप्त प्रदीपास्तस्योपरि विद्यन्ते, तदीय-
शिरसि स्थितानां तेषां प्रदीपानां क्षते सप्त नाला विद्यन्ते च। तत्सान्निध्ये ३

च द्वौ जितवृक्षौ विद्येते, तयोरेकस्तैलाधारस्य दक्षिणपार्श्वेऽपरश्च
४ वामपार्श्वे स्थितः। पुनश्चाहं मया सह संलपन्तं तं दूतमप्राक्षं, भो मत्प्रभो,
५ इमानि किमर्थानि? ततो मया सहसंलपन् स दूत उत्तरं कृत्वा मामवा-
दीत्, इमानि किमर्थानि तत् किं त्वया न ज्ञायते? मयोक्तं, मत्प्रभो, तन्न
६ ज्ञायते। तदा स उत्तरं कृत्वा मां जगाद, इदं सिरुब्बाबिलं प्रति सदा-
प्रभो र्वचनं, यथा, न पराक्रमेण न बलेन वा, किन्तु ममात्मना सेत्स्य-
७ तीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। भो महापर्व्वत, सिरुब्बाबिलस्य
समक्षं त्वं कः? त्वं समभूमि र्भविष्यसि, अत्र प्रीतिः प्रीतिरेव भूयादिति
८ महानादे श्रूयमाणे च स शिरःस्वरूपं प्रस्तरं वहिरानेष्यति। अपरं
९ सदाप्रभोरिदं वाक्यं मां प्रति प्रादुरभूत्, यथा, सिरुब्बाबिलस्य
हस्तावस्य गृहस्य मूलं स्थापितवन्तौ, तस्य हस्तौ च तत् समापयिष्यतः,
वाहिनीनां सदाप्रभु र्मां युष्मान् प्रति प्रहितवानिति त्वया ज्ञायिष्यते
१० च। वस्तुतः क्षुद्रविषयाणां दिनं कोऽवमन्येत? अमी सप्त त्वर्थतः
सदाप्रभोश्चक्षूंषि सानन्दं सिरुब्बाबिलस्य हस्ते प्रलम्बसीसं पश्यन्ति;
तानि कृत्स्नां पृथिवीं पर्य्यटन्ति।
११ अपरमहं भाषमाणस्तमप्राक्षं, दीपवृक्षस्य दक्षिणे वामे च स्थितावमू
१२ जितवृक्षौ किमर्थौ? पुनर्व्वारमहं भाषमाणस्तमप्राक्षं, स्वर्णप्रणाली-
द्वयान्तिकावमू यौ फलभारिणौ जितवृक्षपल्लवौ स्वतः स्वर्णोपमं तैलं
१३ निःस्रावयतस्तौ किमर्थौ? तदा स मां जगाद, अमू किमर्थौ तत् किं न
१४ जानासि? मयोक्तं, भो मत्प्रभो, न जानामि। तदा स जगाद, अमू
कृत्स्नभूमण्डलस्य प्रभोः सम्मुखं तिष्ठन्तौ तैलसुतौ।

5

५ पञ्चमोऽध्यायः।

१ उड्डीयमानपत्रस्य दृष्टान्तेन तस्करमिथ्याशपथकारिणाम् अभिशापः ५ ऐफापात्रमध्य उपविष्टनार्य्या दृष्टान्तेनेसायेलस्य दण्डकथनञ्च।

१ पुनर्व्वारं मया दृष्टिं तोलयित्वा निरीक्षमाणेनोड्डीयमानं नालवत्
२ सङ्कोचितं पत्रमदर्शि। तदा स मां जगाद, त्वया किं दृश्यते? मयोक्तं
उड्डीयमानं पत्रमेकं दृश्यते, तस्य दैर्घ्यं विंशतिहस्तमानं प्रस्थता च
३ दशहस्तमाना। तदा स मां जगाद, असौ कृत्स्नभूमण्डलव्याप्यभिशापः,
फलतो यः कश्चिच्चौर्य्यं करोति स एकपृष्ठस्यविधानाद् विमर्द्दिष्यते,

यश्चालीकं शपते सोऽपरपृष्ठस्थविधानाद् विमर्द्दिष्यते। सोऽभिशापो ४
मया वहिरानीत इति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, स च तस्करस्य गृहं
मम नाम्ना मिथ्या शपमानस्य नरस्य गृहञ्च प्रवेक्ष्यति तत्रावस्थाय तद्
गृहं तस्य काष्ठानि प्रस्तरांश्च निःशेषं संहरिष्यति च।

अपरं मया सह संलपन् स दूतो वहिरागत्य मां जगाद, त्वं दृष्टिं ५
तोलयित्वा निरीक्षस्व, स्थानेऽमुष्मिन् किं निर्गच्छति? तदाहमवदं, अदः ६
किं? ततः स प्रत्यवादीत्, अदो निर्गमने प्रवृत्तम् ऐफापात्रं। स पुन
र्जगाद, अदः कृत्स्नभूमण्डले तेषां रूपं। तदानीं पश्य, मणपरिमाणः सीस- ७
पिण्ड उत्थापितः, तदधस्तस्य पात्रस्य मध्य उपविष्टा योषिदेका प्रत्य-
भात्। तदा स जगाद, असौ दुष्टता। ततः परं स तां पुनर्व्वारमैफा- ८
पात्रस्य मध्ये निक्षिप्य तस्य मुखे तं सीसकपिण्डं निदधौ। पुनश्च मया ९
दृष्टिं तोलयित्वा निरीक्षमाणेन प्रगच्छत्यौ द्वे स्त्रियौ दृष्टे, तयोः पक्षेषु
वायुरविद्यत, लक्ष्मणायाः पक्षयुगलमिव तयोरेकैकस्याः पक्षयुगलमा-
सीत्। ते च तद् ऐफापात्रमुत्थाप्य व्योम्नः पृथिव्याश्च मध्यपथेनावहतां।
तदाहं मया सह संलपन्तं तं दूतमवदं, अमू तद् ऐफापात्रं कुत्र १०
नयतः? स च मां जगाद, शिनियरदेशेऽमुष्याः कृते गृहं निर्म्मातव्यं, ११
तत्र सा निधायिष्यते तच्च स्वोपष्टम्भे स्थापयिष्यते।

6

६ षष्ठोऽध्यायः।

१ चतुर्णां रथानां दर्शनं ९ मुकुटस्य दृष्टान्तेन पल्लवस्वरूपस्य ख्रीष्टस्य राजत्व-
याजकत्वयोः कथनञ्च।

अपरं मया पुनर्व्वारं दृष्टिं तोलयित्वा निरीक्षमाणेन चत्वारो रथा १
ददृशिरे, ते द्वयोः पर्व्वतयोरन्तरालान्निरगच्छन्, तौ पर्व्वतौ च पित्तल-
मयौ। प्रथमे रथे शोणितवर्णा अश्वाः, द्वितीये रथे कृष्णवर्णा अश्वाः, २
तृतीये रथे श्वेतवर्णा अश्वाः, चतुर्थे रथे विन्दुविचित्रा बलवन्तश्चाश्वा ३
योजिता आसन्। तदाहं भाषमाणो मया सह संलपन्तं तं दूतमप्राक्षं, ४
भो मत्प्रभो, इमे किमर्थाः? स दूतश्चोत्तरं कृत्वा मां जगाद, इम ५
आकाशमण्डलस्य चत्वारो वायवः, कृत्स्नपृथिव्याः प्रभोः परिचरणात्
प्रगच्छन्ति। कृष्णवर्णा अश्वा यत्र युक्तास्तद्रथारूढा उत्तरदेशं प्रगन्तु- ६
मुद्यताः, श्वेतवर्णा अश्वाश्च तेषां पश्चात् प्रगच्छन्ति, विन्दुविचित्राश्च
दक्षिणदेशं प्रगच्छन्ति। अपरं बलवन्तोऽश्वाः प्रगत्य पृथिव्यां पर्य्यटन- ७

स्यानुमतिमयाचन्त, तदा स जगाद, यात, पृथिवीं पर्य्यटत, ततस्ते
८ पृथिवीं पर्य्यटन्। अनन्तरं स उच्चशब्दं कृत्वा मामालपन् जगाद,
उत्तरदेशं ये प्रगच्छन्ति तैरुत्तरदेशे ममात्मा निधायिष्यते।
९ अपरं सदाप्रभोरिदं वाक्यं मां प्रति प्रादुरभूत्, यथा, त्वं निर्व्वासित-
१० जनानामर्थतो हिल्दयस्य टोबियस्य यिदायस्य च हस्तेभ्यः [स्वर्णं रूप्यञ्च]
गृहाण, बाबिलादागतास्ते नरा यत्र [विद्यन्ते] त्वमद्यैव तत्र सफनिय-
११ सुतस्य योशियस्य गृहं प्रविश्य स्वर्णं रूप्यञ्च गृहीत्वा द्विधातुमयं मुकुटं
निर्म्मिमीष्व, यिहोयादकसुतस्य येशूयस्य महायाजकस्य शिरसि तन्नि-
१२ धेहि च। तञ्च वद, यथा, वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं ब्रूते, यथा, पश्य
पल्लवनामा पुरुषः स्वस्थलात् प्ररोक्ष्यति सदाप्रभोः प्रासादं निर्म्मास्यते
१३ च। स एव सदाप्रभोः प्रासादं निर्म्मास्यते, स एव श्रियं धारयिष्यते च,
स्वसिंहासन आसीनो राजत्वं करिष्यते च, स्वसिंहासने याजको भवि-
१४ ष्यति च, तयो र्मध्ये शान्ते र्मन्त्रणा स्थास्यते च। हिल्दयस्य टोबियस्य
यिदायस्य च कृते सफनियसुतस्यानुग्राहकतायाः कृते च तद् द्विविधं
१५ मुकुटं स्मरणोपायवत् सदाप्रभोः प्रासादे स्थास्यत। अधिकन्तु दूर-
वर्त्तिनो नरा आगत्य सदाप्रभोः प्रासादनिर्म्माणे साहाय्यं करिष्यन्ति,
अतो वाहिनीनां सदाप्रभु र्मां युष्मान् प्रति प्रहितवानिति यूयं
ज्ञास्यथ। यदि खेश्वरस्य सदाप्रभो र्वाक्येऽवधानं कुरुथ तर्हि तत्
सम्भविष्यति।

7

७ सप्तमोऽध्यायः।

१ उपवासविषयकः प्रश्नस्तदुत्तरञ्च ८ पापकारणाद् वन्दिलस्य कथनञ्च।

१ दाराराजस्य चतुर्थवत्सरस्य किस्लेवाख्यस्य नवममासस्य चतुर्थे दिने
२ सदाप्रभो र्वाक्यं सखरियं प्रति प्रादुरभूत्। फलतो बैतलेहमस्थजनाः
शरेत्सरं रेगम्मेलकं तस्य नरांश्च सदाप्रभो र्वदनं प्रसादयितुं प्रहा
३ तैरेव वाहिनीनां सदाप्रभो र्गृहे नियुक्तान् याजकान् भाववादिन-
श्चाप्राक्षु र्यथा, एतावद्वत्सरानहं यथा करोमि तथा किमितः
४ परमपि पृथग्भूय रोदिष्यामि? अनन्तरं वाहिनीनां सदाप्रभोरिदं
५ वाक्यं मां प्रति प्रादुरभूत्, यथा, त्वं सर्व्वान् देशीयनरान् याजकांश्च
वद, सप्ततिवत्सरान् यावत् पञ्चमे सप्तमे च मासे यदा यूयमुपवासं

विलापञ्चाकुरुत तदा किं मम क्षत उपवासमकुरुत? यदा च भोजनं ६
पानं वा कुरुथ तदा किं न यूयमेवाश्नीथ यूयमेव पिबथ च? यदा ७
यिरूशालम् निवासिपूर्णा शान्तियुक्ता क्षोभनगरे वेष्टिता चासीत्,
दक्षिणप्रदेशः समभूमिप्रदेशश्च निवासिपूर्णावास्ताञ्च, तदा सदाप्रभुः
पूर्व्वकालीनै र्भाववादिभि र्यानि घोषितवांस्तानि वाक्यानि किं न
स्मरथ?

अनन्तरं सदाप्रभोरिदं वाक्यं सखरियं प्रति प्रादुरभूत्, वाहिनीनां ८
सदाप्रभुरित्थं भाषितवान्, यथा, यूयं न्यायविचारं कुरुत, मिथो ९
दयाकरुणे अनुतिष्ठत च, विधवामनाथबालकं प्रवासिनं दुःखिजनञ्च १०
मा पीडयत, स्वहृदयेषु च परस्परं हिंसायाः सङ्कल्पं मा कुरुत।
परन्तु तेऽवधातुमसम्मताः स्वस्कन्धान् अपासारयन् श्रवणमखीकृत्य १११
स्वकर्णानि भारीण्यकुर्व्वत च, स्वहृदयानि च हीरोपमान्यकुर्व्वत, १२
यस्माद् वाहिनीनां सदाप्रभु र्निजात्मना पूर्व्वकालीनभाववादिगणद्वारा
यां व्यवस्थां यानि वाक्यानि च प्राहिणोत् तच्छ्रवणे ते न सम्मता आसन्,
तत्कारणाद् वाहिनीनां सदाप्रभुतो महाक्रोपस्तेष्ववर्त्तत। ततो वाहि- १३
नीनां सदाप्रभु र्जगाद, यद्वन्मयाह्वाने क्रियमाणे तै र्नाश्रावि, तथा
तैराह्वाने क्रियमाणे मया न श्राविष्यते। ते या जाती र्न जानन्ति १४
तासां मध्येऽहं झञ्झयेव तान् विक्षेप्स्यामि, तेषु प्रस्थितेषु च देशः
पाश्चहीनं निवासिवर्ज्जितञ्च ध्वंसस्थानं भविष्यति, इत्थं तैरयं रम्यो
देश उत्सन्नीकृतः।

8

८ अष्टमोऽध्यायः।

१ यिरूशालमस्य पुनर्निर्म्माणं ९ ईश्वरस्य मन्दिरनिर्म्माणेन जनानां मङ्गललाभ-
कथनं १६ कर्त्तव्याचारकथनं १८ मङ्गलप्रतिज्ञा च।

पुनर्व्वारं वाहिनीनां सदाप्रभो र्वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा, वाहिनीनां १
सदाप्रभु र्ब्रूते, सियोनः क्षतेऽहं महत्या स्पर्द्धया स्पर्द्धे, तस्याः क्षते २
महत्या चण्डतयैव स्पर्द्धे। सदाप्रभुरित्थं ब्रूते, अहं पुनर्व्वारं सियोनं
प्रति वर्त्तिष्ये यिरूशालमो मध्ये निवत्स्यामि च। यिरूशालम् सत्य- ३
पुरीति नाम्ना, वाहिनीनां सदाप्रभोः पर्व्वतश्च पवित्रः पर्व्वत इति
नाम्ना ख्यायिष्यते। वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थमाह, महावार्द्धक्याद् ४
यष्टिहस्ता वृद्धाः पुरुषा वृद्धाः स्त्रियश्च पुनर्व्वारं यिरूशालमश्चत्वरेषू-

५ पवेष्यन्ति। चत्वरे क्रोडङ्गि बालके बालिकाभिश्च नगरस्य चत्वराणि
६ पुनर्व्वारं पूरयिष्यन्ते। वाहिनीनां सदाप्रभुराह, तस्मिन् कालेऽस्या
जातेरवशिष्टांशस्य दृष्ट्यामिदमद्भुतं प्रतिभास्यतीति कारणात् किं ममापि
७ दृष्ट्यामद्भुतं प्रतिभास्यतीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। वाहिनीनां
सदाप्रभुरित्थं ब्रूते, पश्य, सूर्य्योदयदिक्स्थदेशात् सूर्य्यास्तदिक्स्थदेशा-
८ च्चाहं स्वप्रजा निस्तारयितुमुद्यतोऽस्मि। अहं ता आनीय यिरूशालमस्य
मध्ये निवासयिष्यामि, ताश्च मम प्रजा भविष्यन्ति, अहञ्च तासामीश्वरो
भविष्यामि, सत्येन धार्म्मिकत्वेन चेदं सेत्स्यति।

९ वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं भाषते, एतस्मिन् काले भाववादिनां मुखा-
देतानि वाक्यानि शृणुथ ये यूयं, युष्माकं हस्ता बलवन्तो भवन्तु, यतो
वाहिनीनां सदाप्रभो र्गृहस्य भित्तिमूलस्थापनकालेऽस्मिन् प्रासादो
१० निर्म्मातव्यः। वस्तुत एतस्मात् कालात् प्राक् न मनुष्यस्य वेतनं न पशो
र्वेतनं वा समभवत्, वहिरभ्यन्तरं वा यातायातकारिणाञ्च क्लेशदातृतः
कापि शान्ति र्नाभवत्, सर्व्वे मानवाश्च मया प्रचोदिताः परस्परम्
११ अबाधन्त। इदानीन्त्वेतज्जातेः शेषांशं प्रति मम भावः प्राक्कालीनभावस्य
१२ सदृशो नास्तीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। यतः कृषिः शान्तियुक्ता,
द्राक्षालता फलवती, भूमिः शस्योत्पादिका, गगनञ्च शिशिरदायी
भविष्यति, अहञ्चैतज्जातेः शेषांशं सर्व्वेषामेतेषाम् अधिकारिणं करि-
१३ ष्यामि। परन्तु भो यिहूदाः कुल, भो इस्रायेलः कुल, यूयं यद्वत्
परजातीनां मध्ये शापास्पदान्यास्त, तद्वन्मया युष्माकं परित्राणे कृते
यूयमाशीर्व्वादपात्राणि भविष्यथः मा बिभीत, युष्माकं हस्ता बलवन्तो
१४ भवन्तु। यतो वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं ब्रूते, यद्वद् युष्माकं पूर्व्वपुरुषैः
कोपितोऽहं युष्माकममङ्गलस्य सङ्कल्पमकरवं तत्र नान्वतप्ये चेति वाहि-
१५ नीनां सदाप्रभुराह, तद्वत् कालेऽस्मिन्नहं प्रत्यावृत्य यिरूशालमो यिहूदा-
कुलस्य च मङ्गलसाधनस्य सङ्कल्पं करोमि, यूयं मा बिभीत।

१६ युष्माभि र्यद्यत् कर्त्तव्यं तद्वृत्तान्तोऽयं, परस्परं सत्यं वदत, स्वपुरद्वारेषु
१७ सत्यं शान्तिदायकविचारञ्च निश्चिनुत। स्वहृदयेषु परस्परममङ्गलस्य
सङ्कल्पं मा कुरुत, अनृतशपथे मा प्रीयध्वञ्च, यतः सर्व्वमेतन्मम गर्हित-
मिति सदाप्रभुराह।

१८ अनन्तरं मां प्रति वाहिनीनां सदाप्रभो र्वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा,
१९ वाहिनीनां सदाप्रभुरित्थं ब्रूते, चतुर्थमासस्योपवासः पञ्चममासस्योप-

वासः सप्तममासस्योपवासो दशममासस्योपवासश्च यिह्नदाः कुलस्य कृत आमोद आनन्दः शुभपर्व्वाणि च भविष्यन्ति, परन्तु यूयं सत्ये शान्त्याञ्च प्रीयध्वं। वाहिनीनां सदाप्रभुरित्यं ब्रूते, पुनर्व्वारं जातयो बहूनां २० नगराणां निवासिनश्चागमिष्यन्ति, एकस्य नगरस्य निवासिनोऽन्यन्नगरं २१ गत्वा वदिष्यन्ति, यथा, आयात वयं सदाप्रभो र्मुखं प्रसादयितुं वाहिनीनां सदाप्रभुमन्वेषितुञ्च यामः, अहमपि यास्यामीति। बहवो जना २२ बलवत्यो जातयश्च यिरूशालमि वाहिनीनां सदाप्रभुमन्वेषितुं सदाप्रभोर्मुखं प्रसादयितुञ्चागमिष्यन्ति। वाहिनीनां सदाप्रभुरित्यं ब्रूते, तस्मिन् २३ काले विविधभाषावादिनीनां सर्व्वजातीनां दशपुरुषा एकं यिह्नदीयपुरुषं धरिष्यन्ति, ते तस्य वस्त्राञ्चलमेव धृत्वा वदिष्यन्ति, वयं युष्माकं सहगामिनो भविष्यामः, यतो युष्माभिः सार्द्धमीश्वरोऽस्तीति वयं श्रुतवन्तः।

9

९ नवमोऽध्यायः।

१ समाजस्य रक्षणं ९ खीष्टस्यागमनमपेक्षितुम् आनन्दितुञ्च विनयकथनं १२ जयरक्षयोः प्रतिज्ञा च।

भावोक्तिः। सदाप्रभो र्वाक्यं। १

हद्रकं देशमध्युक्तमेतद् दम्मेशकाश्रितं।
यतो नित्यप्रभोरस्ति नृजातेरवलोकनं।
इस्रायेलश्च सर्व्वेषां वंशानामवलोकनं॥
तस्य सीम्नः समीपस्थं हमातञ्च तदाश्रयः। २
सोरश्चापि सिदोनश्च तयो र्ज्ञानं यतो महत्॥
स्वनिमित्तञ्च सोरेण दृढं दुर्गं विनिर्म्मितं। ३
धूलिवत् सञ्चितं रूप्यं स्वर्णं वर्त्मस्थपङ्कवत्॥
तां पुरीन्त्वात्मसात् कर्त्तुमुद्यतोऽस्ति प्रभुः स्वयं। ४
स तत्प्राकारमाहत्य सागरे पातयिष्यति।
नगरी सा तदानीञ्च वह्निभुक्ता भविष्यति॥
तद् विलोक्याश्किलोनश्च साध्वसं प्रगमिष्यति। ५
असा वेपिष्यतेऽत्यन्तम् इक्रोणश्च त्रसिष्यति॥
यतस्तस्य य आश्वासः स लज्जाजनकोऽभवत्।
असातो नृप उच्छिन्नोऽश्किलोनं वासवर्जितं॥

६ अस्दोदं जारजानाञ्च वासस्थानं भविष्यति।
पिलेष्टीयमनुष्याणां श्लाघा चोच्छेत्स्यते मया॥
७ तज्जनस्यास्यतश्चाहं दवयिष्यामि शोणितं।
गर्हणीयप्रसादञ्च दन्तानां तस्य मध्यतः॥
अस्मदीशस्य पक्षे तु स जनोऽप्यवशेष्यत।
यिह्वदाकुलमध्ये साऽध्यक्षत्वञ्च भविष्यति।
यिबूषीयो यथा तद्वद् इक्रोणीयो भविष्यति॥
८ सेनां शत्रुञ्च गच्छन्तमागच्छन्तञ्च बाधितुं।
शिविरं स्थापयिष्यामि स्वकुलस्य कृतेऽधुना॥
मत्प्रजान्तिकमागन्तुं पुनः क्रूरो न शक्ष्यति।
इदानीं वीक्षणं यस्मात् स्वनेत्राभ्यां करोम्यहं॥
९ भो सियोनदुहितोऽत्यन्तमुल्लासः क्रियतां त्वया।
भो यिरूशालमः कन्ये हर्षनादमुदीरय॥
पश्य यस्तव राजा स समायाति कृते तव।
स धर्म्मी त्राणयुक्तश्च नम्रो गर्द्दभवाहनः।
आरूढो गर्द्दभीजाते प्राप्तयौवनरासभे॥
१० उच्छेत्स्यामि रथांश्चाहम् इफ्रयीमस्य मध्यतः।
उच्छेत्स्यामि च युद्धाश्वान् मध्यतो यिरूशालमः।
उच्छेत्स्यामि रणेष्वासं जातीः सन्धिं स वक्ष्यति॥
सागरात् सागरं यावद् राज्यं तस्य भविष्यति।
आनदाच्च फरातात्खात् महीप्रान्तान् प्रयास्यति॥
११ त्वाञ्च वच्मि पवित्रा त्वं नियमस्थापकात्मजा।
त्वद्बन्दी मोचयिष्यामि वारिवर्जितकूपतः॥
१२ प्रत्यायात दृढं दुर्गं भो आशायुक्तबन्दयः।
दास्यामि द्विगुणं तुभ्यमद्यैव चापयामि तत्॥
१३ यिह्वदाञ्चापवत् स्वार्थं मया विस्तारितो यतः।
शरञ्च मयेफ्रायिम् योजितस्तच्छरासने॥
भो सियोन् तव पुत्रांश्च चादयिष्याम्यहं स्वयं।
यवनस्यैव पुत्राणां तैः कर्त्तव्यं विरोधनं।
वीरखड्गस्य तुल्यैव त्वञ्च कारिष्यसे मया॥
१४ दर्शनं युष्मदूर्द्ध्वे च दास्यते शाश्वतप्रभुः।

तस्य वाणस्वरूपश्च मेघाग्निः प्रपतिष्यति ॥
श्रावयिष्यति तीर्थेश्च स्वयं नित्यप्रभुः प्रभुः।
दाक्षिणात्यस्य झञ्झाभि र्गमनञ्च करिष्यते ॥
गोपायिष्यति तान् योद्धून् वाहिनीनां सदाप्रभुः। १५
ते च ग्रासं करिष्यन्ति क्षिपणीतश्च पातितान्।
प्रस्तरान् मर्द्दयिष्यन्ति पानं कारिष्यते च तैः ॥
मद्यपानाद् यथा तद्वच्छब्दः कारिष्यते च तैः।
घृतभाजनवत् पूर्णैरथवा वेदिकोणवत् ॥
तेषां करिष्यति चार्णं दिने तस्मिन् सदाप्रभुः। १६
यथा मेषव्रजं तद्वत् स्वजनांस्तारयिष्यति।
द्योतन्ते तस्य भूमौ ते किरीटे मणयो यथा ॥
यतः कीदृक् शुभं तेषु कीदृक् कान्तिश्च युज्यते। १७
शस्यं यूनो नवं मद्यं युवती वर्द्धयिष्यति ॥

10 १० दशमोऽध्यायः।

प्रतिमार्चनार्थकदण्डभोगात् परं व्रजस्य रक्षा मङ्गलञ्च।

यूयमुत्तरवर्षायां याचताम्बु सदाप्रभुं। १
विद्युतां स्थिकर्त्ता स धारासारं प्रदास्यति।
एकैकस्मै च युष्माकं क्षेत्रे शाकं प्रदास्यति ॥
यस्मान्निरर्थकं वाक्यं कथितं गृह्यठक्कुरैः। २
मन्त्राभिश्चै र्मनुष्यैश्च प्राप्तं निःसत्यदर्शनं ॥
स्वप्नान्यलीकवादीनि तेषां सान्त्वञ्च वाष्पवत्।
तस्मात् ते व्रजवद् भ्रान्ता रक्ष्यभावाच्च खेदिताः ॥
रक्षिणां प्रातिकूल्येन क्रोधः प्रज्वलितो मम। ३
क्षागानाञ्च विधास्येऽहम् अनुसन्धाय शासनं ॥
यिह्नदाकुलरूपस्य स्वीयमेषव्रजस्य हि।
अनुसन्धास्यते तत्त्वं वाहिनीनां सदाप्रभुः।
स्वतेजस्किरणाश्वेन तुल्यांस्तांश्च करिष्यति ॥
तस्मादुत्पत्स्यते कोणस्तन्मध्यान्नागदन्तकः। ४
तन्मध्याद् युद्धचापश्च तन्मध्यात् सर्व्वशासकः ॥
समरे वीरतुल्याश्च ते भविष्यन्ति मानवाः। ५

रथ्यास्विव रणक्षेत्रे पादैः कर्द्दममर्द्दकाः ॥
ते योत्स्यन्ते यतस्तेषां सहायोऽस्ति सदाप्रभुः।
अश्वारूढास्तु योद्धारो भविष्यन्ति त्रपान्विताः ॥
६ विक्रान्तांश्च करिष्यामि यिहूदाकुलजान् नरान्।
यूषफीयकुलस्यापि भविष्यामि जयप्रदः ॥
पुनस्तान् वासयिष्यामि दयिष्ये तानहं यतः।
मदद्विष्टै नरैस्तुल्या भविष्यन्ति च ते तदा ॥
यस्मादस्मीश्वरस्तेषामहमेव सदाप्रभुः।
कृतायां प्रार्थनायाञ्च दास्ये तेभ्यस्तदुत्तरं ॥
७ वीरतुल्या भविष्यन्तीफ्रयिमीयजनास्ततः।
मद्येनेव प्रफुल्लञ्च तेषां चित्तं भविष्यति ॥
तेषां पुत्त्राश्च तद् दृष्ट्वा भविष्यन्ति प्रहर्षिताः।
समवाप्स्यति चोल्लासं तेषां चित्तं सदाप्रभौ ॥
८ तानाहूयौष्ठशब्देन सङ्ग्रहीष्याम्यहं स्वयं।
अहमेव यतस्तेषां साधयिष्यामि मोचनं।
यथा वर्द्धिष्णवश्चासन् वर्द्धिष्यन्ते तथा पुनः ॥
९ वीजवद् विकरीष्यामि परजातिषु तानहं।
दूरवर्त्तिषु देशेष्वनुस्मरिष्यन्ति माञ्च ते।
जीवन्तश्च ससन्तानाः प्रत्यायास्यन्ति ते तदा ॥
१० तदानीञ्च मिसर्देशात् प्रत्यानेष्यामि तानहं।
सङ्ग्रहञ्च करिष्यामि तेषामाशूरदेशतः ॥
गिल्यद्देशञ्च नेष्यामि लिबानोनञ्च तानहं।
तेषां सङ्ख्यानुरूपन्तु स्थानं नासादयिष्यते ॥
११ स तरिष्यति कष्टाब्धिमूर्म्मीश्चाब्धौ हनिष्यति।
सिन्धोः सर्व्वं गभीरञ्च स्थानं शुष्कं भविष्यति ॥
अशूरस्य महत्त्वञ्च ह्रस्वीकारिष्यते तदा।
मिसरस्य च यो दण्डः स तदापसरिष्यति ॥
१२ तान् नरांश्च करिष्याम्यहं विक्रान्तान् सदाप्रभौ।
तस्य नाम्ना गतायातं करिष्यन्ति च ते तदा।
वचनं व्याजहारेदं स्वयमेव सदाप्रभुः ॥

११ एकादशोऽध्यायः।

१ यिरूशालमस्य विनाशस्य भविष्यद्वाक्यं ४ वध्यमेषाणां कथनं १० तोत्रभङ्गनेन नियमभङ्गप्रदर्शनं १५ अज्ञानिनो रक्षकस्य कर्म्मफलयोः कथनञ्च।

भो लिबानोन, स्वकपाटानुद्घाटय, वह्निश्च तवैरसतरूणां दाहं १
करोतु। भो देवदारु, हाहाकारमुदीरय, यत एरसतरुः पतितः, २
श्रीयुक्ताः सर्व्वे नष्टाः। भो बाशनदेशीया अलोनतरवः, हाहाकारमुदी-
रयत, यतो दुर्गमं वनं भूमिसात्कृतं। पशुपालानां हाहाकारस्य रवः ३
श्रूयते, यतस्तेषां गोप्रचारो ध्वंसितः, युवसिंहानां हुङ्कारस्य रवः श्रूयते,
यतो यर्द्दनस्य भूषणमरण्यं ध्वंसितं।

ममेश्वरः सदाप्रभु र्मामवादीत् त्वमिमं वध्यमेषव्रजं पालय; यतस्तेषां ४
क्रेतारस्तान् घ्नन्ति न तु दण्डनीया गण्यन्ते, तेषां विक्रेतारश्च वदन्ति, ५
धन्यः सदाप्रभुरहं तावद् धनवान् भवामि, तेषां रक्षकाश्च तान् प्रति
ममतां न कुर्व्वते। वस्तुतोऽहं भूमण्डलनिवासिनः प्रति पुन र्ममतां न ६
करिष्यामीति सदाप्रभुराह। परन्तु पश्याहमेकैकं नरं तस्य प्रतिवेशिनो
हस्तगतं तस्य राज्ञश्च हस्तगतं करिष्यामि, तैश्च भूमण्डले चूर्णीकृतेऽप्यहं
तेषां हस्ताज्जनान् नोद्धरिष्यामि। अनन्तरमहं तं वध्यमेषव्रजं सुतरां ७
व्रजस्य दुःखिनो मेषानपि पालयितुं प्रवृत्तः, स्वकृते च द्वौ षष्टी गृहीत्वा
तयोरेकस्य कान्तिरित्यपरस्य च बन्धनकलाय इति नामाकार्षं। इत्यहं
तं व्रजमपालयं। एकस्मिन् मासे रक्षकत्रयस्य संहारमकार्षञ्च। अनन्तर- ८
महं तेषु विरक्तोऽभवं तेषामपि भावो मय्यसन्तुष्टोऽभूत्। अतोऽहं तान- ९
वादिषं अहं युष्मान् न पालयिष्यामि, यन्म्रियमाणं तन्म्रियतां, यच्च
संक्षियमाणं तत् संक्षियतां, अवशिष्टानाञ्चैकैकमन्यस्य मांसं भक्षयतां।

अपरमहं मम कान्तिनामकं यष्टिमादाय सर्व्वजातिभिः सह कृतस्य १०
मदीयनियमस्य भङ्गाय तं खण्डशोऽकार्षं। अतस्तस्मिन् दिने स भग्नस्तेन ११
तत् सदाप्रभो र्वचनमिति मय्यवधानकारिभि र्व्रजस्य दुःखिभेषै र्बुबुधे।
अनन्तरमहं सर्व्वान् अवादिषं, यदि युष्मभ्यं रोचते तर्हि मम वेतनं दत्त, १२
यदि वा न रोचते तर्हि निवर्त्तध्वं। अतस्ते मम वेतनं त्रिंशद्रौप्यमुद्रा-
मानं कृत्वा तुलया ममिरे। अनन्तरं सदाप्रभु र्मां जगाद, त्वं कुम्भकार- १३
सम्मुखं तन्निक्षिप, महार्घमेतन्मूल्यं यत्तै र्मम मूल्यनिरूपकै र्निरूपितं।
अतोऽहं तत् त्रिंशन्मुद्रामानं रूप्यमादाय सदाप्रभो र्गृहे कुम्भकारसम्मुखं

१४ न्यक्षिपं। अनन्तरं यिह्नदेखायेलयोरेकत्वस्य व्यर्थीकरणाय बन्धनकला-
पाभिधं मम द्वितीयं यष्टिमभाङ्क्षं।
१५ अपरं सदाप्रभु र्मां जगाद, पुनश्च त्वमज्ञानिन एकस्य रक्षकस्य साम-
१६ ग्रीमादत्स्व। यतः पश्याहं मेदिन्यामेकं रक्षकमुत्पादयिष्यामि, स
नष्टकल्पानां मेषाणां तत्त्वावधानं न करिष्यति, विकीर्णान् नान्वेषिष्यते,
भग्नाङ्गान् न चिकित्सिष्यते, अवतिष्ठमानस्य मेषस्य भरणपोषणं न करि-
ष्यति, पीनस्य तु मांसं भक्षयिष्यते, सर्व्वेषां खुरान् विदारयिष्यति च।
१७ सोऽज्ञानी मेषत्यागी रक्षकः सन्तापपात्रं; भो खड्ग, तस्य बाहौ दक्षिणे
चक्षुषि च प्रपत; तस्य बाहुः सर्व्वथा परिशोक्ष्यति, तस्य दक्षिणं चक्षुश्च
सर्व्वथा हतदृष्टि भविष्यति।

---

12 १२ द्वादशोऽध्यायः।

१ यिरूशालमस्य कम्पजनकपात्रस्वरूपत्वं २ गुरुपाषाणस्वरूपत्वञ्च ६ यिह्नदाया जयकथनं
१० यिरूशालमस्य पश्चात्तापकथनञ्च।

१ इस्रायेलमधि भारोक्तिस्वरूपं सदाप्रभो र्वाक्यं। नभोमण्डलवितानकः
पृथिवीसंस्थापको नरस्यान्तरे नरस्यात्मनः स्रष्टा च सदाप्रभुराह,
२ पश्याहं यिरूशालमं चतुर्द्दिक्स्थानां सर्व्वजातीनां विभ्रमजनकं शरावं
कृत्वा नियोजयामि; यिरूशालमस्यावरोधकाले यिह्नदायामप्येतत् सफलं
भविष्यति।
३ तस्मिन् काले चाहं यिरूशालमं सर्व्वजातीनां कृते धुरार्थकं प्रस्तरं
करिष्यामि; ये सर्व्वे जनास्तं तोलयन्ति ते स्वाङ्गानि विदारयिष्यन्ति;
परन्तु मदिन्याः सर्व्वजातयस्तस्याः पुर्य्या वैपरीत्येन समायास्यन्ति।
४ सदाप्रभुराह, तस्मिन् कालेऽहं सर्व्वाश्वान् भीरुताहतान् तदारूढां-
श्चोन्मादाहतान् करिष्यामि, यिह्नदाकुलस्य पक्ष उन्मीलितनेत्रो भूत्वा
५ जातीनां सर्व्वान्श्वान् अन्धताहतान् करिष्यामि। यिह्नदाया जनाध्य-
क्षाश्च मनोमध्ये गदिष्यन्ति, यिरूशालमनिवासिनः खेश्वरस्य वाहिनी-
गणाधिपस्य सदाप्रभोः साहाय्येनास्मद्बलस्वरूपाः।
६ तस्मिन् कालेऽहं काष्ठानां मध्ये स्थितां वह्निपूर्णां हसन्तीमिव शस्य-
गुच्छानां मध्ये स्थितां ज्वलदुल्कामिव वा यिह्नदाया जनाध्यक्षान् स्थाप-
यिष्यामि, ते दक्षिणे वामे च चतुर्द्दिक्स्थाः सर्व्वा जातीर्ग्रसिष्यन्ति,
७ ततः परमपि यिरूशालमं निजस्थले यिरूशालम एव निवत्स्यति। सदा-

प्रभुश्च प्रथमे यिज्ञदायाः पटगृहाणि तारयिष्यति, न चेद् दायूदकुलस्य
श्री र्यिरूशालमनिवासिनां श्रीश्च यिज्ञदाया विरुद्धमभिमानं करिष्यत।
तस्मिन् दिने सदाप्रभु र्यिरूशालमनिवासिनां परितो रक्षां विधास्यते, ८
तेषां मध्ये च यस्तस्मिन् दिने स्खलनशीलः स दायूदेन तुल्यो भविष्यति,
दायूदस्य कुलमीश्वरेण तुल्यं तेषामग्रगामिना सदाप्रभो र्दूतेन तुल्यं वा
भविष्यति। अहञ्च तस्मिन् काले यिरूशालमस्याक्रमणार्थमागताः सर्व्वाः ९
परजातीरुच्छेत्तुं यतिष्ये।

अहञ्च दायूदकुलस्योपरि यिरूशालमनिवासिनाञ्चोपर्य्यनुग्रहस्वरूपं १०
प्रार्थनास्वरूपञ्चात्मानं स्रावयिष्यामि, ते च यं मां विद्धवन्तस्तमुद्दिश्य
दृक्पातं करिष्यन्ते, एकमात्रपुत्रशोकजन्यविलापेनेव तमधि विलपि-
ष्यन्ति च, यथा च प्रथमजातस्य मरणात्, तथा मनस्तापमवाप्स्यन्ति।
तस्मिन् दिने मगिद्दुनामिकोपत्यकायां हदद्रिम्मोणीयविलापस्य सदृशो ११
महाविलापो यिरूशालमे भविष्यति। देशीयजनानामेकैका गोष्ठी १२
पृथक् पृथग् विलपिष्यति, दायूदकुलस्य गोष्ठी पृथक् तदीययोषितश्च
पृथक्, नाथनकुलस्य गोष्ठी पृथक् तदीययोषितश्च पृथक्; लेविकुलस्य १३
गोष्ठी पृथक् तदीययोषितश्च पृथक्, शिमियिकुलस्य गोष्ठी पृथक् तदी-
ययोषितश्च पृथक्; अवशिष्टानां सर्व्वगोष्ठीनां मध्य एकैका गोष्ठी पृथक् १४
तदीययोषितश्च पृथक्।

---

13 १३ त्रयोदशोऽध्यायः।

१ पापमोचनं देवार्चनाद्यधर्म्मस्य मार्जनं ७ खोटस्य मरणस्य यिज्ञदीयानाञ्च भाविदशायाः कथनञ्च।

तस्मिन् दिने दायूदकुलस्य यिरूशालमनिवासिनाञ्च कृते पापा- १
शौचयो र्हरणायोत्स एक उद्घाटयिष्यते। वाहिनीनां सदाप्रभुराह, २
तस्मिन् दिनेऽहं विग्रहाणां नामानि देशाद् उच्छेत्स्यामि, ते पुन र्न
स्मारिष्यन्ते, भाववादिनरान् अशुचितायाः आत्मानञ्चापि देशादपसार-
यिष्यामि। यदि कश्चित् तदानीमपि भावोक्तिं व्याहरति, तर्हि तस्य ३
जन्मदातारौ मातापितरौ तं वदिष्यन्ति, त्वया न जीवितव्यं यतस्त्वं
सदाप्रभो र्नाम्ना मृषोक्तिं व्याहृतवान्, तस्य भावोक्तिकथनात् तस्य
जन्मदातारौ मातापितरौ तं व्यत्स्यन्ति च। तस्मिन् काले भाववादिनः ४
प्रत्येकं भावोक्तियुक्तात् स्वदर्शनात् त्रपिष्यन्ते, मृषाकथनाय लोमशं

५ प्रावारं पुन र्न परिधास्यन्ते च। एकैकस्तु वदिष्यति, नाहं भाववादी,
६ क्षीणबलोऽहं, बाल्यकाल एवामुकेन विक्रीतः। परन्तु तव करयो र्मध्य-
देशस्था आघाता अमी किमर्था इति केनचित् पृष्टः स वदिष्यति,
स्वबन्धूनां गृहेऽहमित्यमाहत इति।
७ भो खड्ग, मम मेषरक्षकस्य गात्रे मम सजातीयस्यैव गात्रे प्रपतेति
वाहिनीनां सदाप्रभुराह; मेषरक्षकं जहि, तेन मेषा विकीर्णा भवि-
८ ष्यन्ति, तदाहं क्षुद्रान् प्रति स्वहस्तं वर्त्तयिष्यामि। परन्तु सदाप्रभु-
राह, देशस्य सर्व्वत्र नराणामंशद्वयमुच्छेत्स्यते प्राणांस्त्यक्ष्यति च, तृती-
९ यांश एव तन्मध्येऽवशेक्ष्यते। तच्च तृतीयांशमहं वह्निं प्रवेश्य रूप्यविला-
येनेव विलायिष्यामि स्वर्णपरीक्षणेनेव तेषां परीक्षणं करिष्यामि च;
स तृतीयांशो मम नाम्ना प्रार्थनां करिष्यत्यहञ्च तदुत्तरं प्रदास्यामि;
असौ मम प्रजावृन्द इत्यहं वदिष्यामि, स च वदिष्यति, सदाप्रभु
र्ममेश्वर इति।

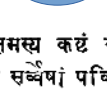

१४ चतुर्द्दशोऽध्यायः।

१ यिरूशालमस्य कष्टं रक्षणञ्च १२ तच्छत्रूणां दण्डनं १६ सर्व्वजातीनां मुक्तः कथनं
२० तथा सर्व्वेषां पवित्रतालाभश्च।

१ यश, यदा त्वन्मध्यस्थिता तव सम्पत्ति र्लोप्तृ भूत्वा विभज्यते, तादृशं
२ दिनं सदाप्रभोरनुज्ञयागच्छति। सर्व्वा जातयश्च मया युद्धार्थं यिरू-
शालमस्यान्तिकं सङ्ग्राहिष्यन्ते, ताभि र्नगरं धारिष्यते च, गृहाण्युल्लुण्ठ-
यिष्यन्ते स्त्रियश्च प्रधर्षयिष्यन्ते, पौराणामर्द्धांशश्च निर्व्वासार्थं निष्क्रमि-
३ ष्यति, प्रजानामवशिष्टांशस्तु नगरान्नोच्छेत्स्यते। अनन्तरं सदाप्रभु
र्निष्क्रम्य स्वीययुद्धदिनस्वरूपे तस्मिन् समरदिवसे ताभि र्जातिभिः सह
४ योत्स्यते। तस्मिन् दिवसे च पूर्व्वदिशि यिरूशालमस्याभिमुखे जीत-
वृक्षाणां गिरौ तस्य चरणावस्थास्येते स च जीतवृक्षाणां गिरि
र्मध्यस्थान आपूर्व्वपश्चिमदिग्भ्यां विदीर्णोऽतीव महत्युपत्यका भविष्यति,
गिरेश्चैकोऽर्द्धांश उत्तरदिशमपरोऽर्द्धांशश्च दक्षिणदिशं सरिष्यतः।
५ यूयञ्च मम गिर्य्योरुपत्यकायां पलायिष्यध्वे, यतो गिर्य्योः सोपत्यकात्सैल-
पर्य्यन्ता भविष्यति; यिहूदीयराजस्योषियस्याधिकारकाले भूकम्पस्य
भयाद् यूयं यथा पलायितास्तथैव पलायिष्यध्वे, तदा ममेश्वरः सदा-
६ प्रभुरागमिष्यति, पवित्राश्च सर्व्वे त्वत्सहिता भविष्यन्ति। तस्मिन् दिन

च दीप्तेरभावो भविष्यति ज्योतींषि विलायिष्यन्ते। स दिवसोऽनुपमो ७
भविष्यति, स सदाप्रभोः परिचितः, स न दिवसा न रात्रि र्वा भवि-
ष्यति सायन्तनकाले तु दीप्ति र्जनिष्यते। परन्तु तस्मिन् दिने यिरू- ८
शालमादमृता आपो निःसरिष्यन्ति, तासामेकोऽर्द्धांशः पूर्व्वीयसमुद्र-
मपरोऽर्द्धांशश्च पश्चिमसमुद्रं यास्यतः, ग्रीष्मकाले शीतकाले च ता अव-
स्थास्यन्ते। सदाप्रभुश्च कृत्स्नदेशस्याधिकारी राजा भविष्यति; तस्मिन् ९
काले सदाप्रभुरेकस्य नाम चैकं भविष्यति। गेवातो यिरूशालमस्य १०
दक्षिणे स्थितं रिम्मोणं यावत् कृत्स्नो देश आकारान्तरीभूय जङ्गलभूमेः
सदृशो भविष्यति। यिरूशालमञ्चोच्चीभूय निजस्थानेऽर्थतो विन्या-
मीनीयगोपुरात् प्रथमगोपुरस्य स्थानं यावत् कोणस्थगोपुरं यावत्
हननेलस्योच्चगृहाच्च राज्ञो द्राक्षापेषणार्थककुण्डान् यावन्निवत्स्यति।
नरास्तत्र निवत्स्यन्ति, वर्ज्जनसूचकः शापोऽपि पुन र्न भविष्यति, यिरू- ११
शालमञ्च निर्भयं निवत्स्यति।

परन्तु याः सर्व्वा जातयो यिरूशालमस्य विरुद्धं युद्धयात्रां करि- १२
ष्यन्ति, तत्सम्बन्धीयजनं सदाप्रभु र्येनाघातेनाहनिष्यति तद्वृत्तान्तोऽयं,
चरणाभ्यां तिष्ठतस्तस्य मांसं विगलिष्यति, कोटरयोस्तस्य चक्षुषी विग-
लिष्यतः, मुखे तस्य जिह्वा च विगलिष्यति। तस्मिन् दिने च तेषां मध्ये १३
सदाप्रभुनोत्पादिता महाव्याकुलता सम्भविष्यति, ते च प्रत्येकमन्यस्य
हस्तं धरिष्यन्ति, परन्त्वेकस्य हस्तोऽपरस्य हस्तस्य वैपरीत्येनोत्थापयि-
ष्यते। तदा यिहूदा अपि यिरूशालमे योत्स्यते, चतुर्द्दिक्स्थानां १४
सर्व्वासां परजातीनां रूप्यस्वर्णवस्त्रादिवस्तूनां महाराशिः सञ्चायिष्यते
च। तेषु शिबिरेषु विद्यमानानामश्ववेसरोष्ट्रगर्द्दभादीनां पशूनामपि १५
तस्याघातस्य तुल्य आघातः सम्भविष्यति।

परन्तु यिरूशालमस्य विरुद्धमागतानां सर्व्वासां परजातीनां कृत्स्नो- १६
ऽवशिष्टांशः प्रतिवत्सरं राज्ञो वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभोः समक्षं
प्रणिपतितुं कुटीरपर्व्व पालयितुञ्चोपस्यास्यते। भूमण्डलस्थगोष्ठीनां मध्ये १७
तु ये जना राज्ञो वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभोः समक्षं प्रणिपतितुं
नोपस्यास्यन्ते, तेषामुपरि वृष्टि र्न पतिष्यति। मिस्रीयाणां गोष्ठी यदि १८
नोपतिष्ठते, तर्ह्यनागमनात् तेषामप्युपरि वृष्टि र्न पतिष्यति; ये पर-
जातीयजनाः कुटीरपर्व्वपालनार्थं नोपस्यास्यन्ते, सदाप्रभुस्तान् येनाह-
निष्यति, स एवाघातोऽमूषामप्युपरि वर्त्तिष्यते। एतदेव मिस्रीयाणां १९

पापफलं, कुटीरपर्व्वपालनार्थमनुपस्थितानां सर्व्वेषां परजातीयजनानाञ्च पापफलं भविष्यति।

२० तस्मिन् दिने सदाप्रभोः कृते पवित्रमिति लिपिरश्वानां घण्टिकासु विद्यमाना भविष्यति, सदाप्रभो र्गृहे स्थिताः स्थाल्यश्च यज्ञवेद्याः सम्मुख-
२१ स्थानां प्रोक्षणार्थकपात्राणां समाना भविष्यन्ति। यिरूशालमे यिहूदादेशे वा स्थिताः सर्व्वस्थाल्यश्च वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभोः कृते पवित्रा भविष्यन्ति, यजमानाः सर्व्वे जनाश्चागत्य तासां मध्ये स्थालीरादाय ताखेव पक्ष्यन्ति। तस्मिन् दिने च वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभो र्गृहे किनानीयः कश्चिन्नरः पूर्व्ववन्नावस्थास्यते।